

Norwegian
62-1122

Tilbakekomst Og Jubileum

Return And Jubilee

22.11.1962
Shreveport, Louisiana, USA

Av
William Marrion Branham

Dette heftet (tale) kan fritt bli reprodusert og gitt ut, men ikke solgt, da den er lisensiert under Creative Commons (av-nc-nd) ved www.CreativeCommons.org.

til en tjenesteiver. Reis opp en menighet uten flekk og rynke. Du lovet det, Herre. Du lovet det; Vi tror Deg. Jeg ber inntrengende for hver og en av oss, Herre, også meg selv. Å, Herre, send det. Send kraften rett nå. Fyll hvert hjerte. Jeg ber, Herre, at Du vil sende oss hva vi trenger, Herre. Å, Herre Gud, tøm det ut igjen slik som Du tømte det ut her i Statene for 50 år siden. Fyll opp Dine skåler og tøm Kristi kjærlighet inn i våre hjerter, og gjør oss til den menighet som vi skulle være, Herre, ved at Du tilgir oss for våre synder.

⁹⁰ Vi vender tilbake i kveld, Herre, både som en gruppe med mennesker, og som enkeltmennesker. Vi vender tilbake til vår arv, herre, dåpen i den Hellige Ånd. Allmektige Gud, Du lovet det. Gi det ære, Herre. Gi ære til Ditt Ord. Jeg ber i Jesu Kristi Navn.

(Å, Gud, Å, Gud, hellighet, rettferdighet... Guds arv... arver Sitt folks lovsang.) ...min frelse; På Golgatas tre.

⁹¹ Mens dere blir stående, så ønsker jeg at denne kjære gamle troens patriark... De tingene som jeg har talt om, broder, er de ting som dere alle kjempet for, for mange år siden. [Broderen svarer, »Absolutt.» - Red.] Menigheten burde komme tilbake til dette, er du ikke enig, Broder? [»Vi har kommet bort fra... For å frelse bevegelsen blir vi nødt til å komme tilbake.»] Amen. [»Vi har gått den samme vei som alle de andre denominasjonene. Det var fint til å begynne med, vidunderlig. Men skritt for skritt har de falt inn i maskineriets klør, som har vært menneskelige geniers fabrikkasjon. Vi blir nødt til å komme tilbake til Ånden. Vi blir nødt til å komme tilbake.»] Hør ropet fra hjertet til denne gamle kjære hellige, tårene renner nedover hans ansikt. Han vet at der er sjeler som venter der over ved alteret.

⁹² Jesus vil komme en dag. Jeg håper og ber at Gud vil reise opp menn og kvinner her, som vil gå tilbake, som vil gå tilbake på trass av alle ting. Vend tilbake. Det er jubileum. Kom dere ut av dette maskineriet. Dere kan aldri oppnå noe for Gud der inne. Dere bare oppnår noe for en organisasjonen. La oss komme ut og oppnå noe for Gud. Og dere kan bare gjøre det ved Hans maskineri, den Hellige Ånd. Det er hva som ble gitt til oss. Gud velsigne dere.

Tilbakekomst Og Jubileum

Mange takk, broder. Dere kan sitte ned. [Tungetale og tydning blir gitt, Red.] Amen, amen. Priset være Gud. [Tungetale og tydning blir gitt, Red.] Amen. For en stor ting det er å høre dette sagt i kveld rett før vi... før vi kom for å tale til dere. Gud lovet oss at Han ville gi oss en frisk salvelse. Det er hvorfor vi er samlet her. Det er hvorfor dette møtet er varslet.

² Jeg anser sannelig det som et stort privilegium i å få være her i kveld sammen med denne menighet igjen, og disse tilbedere, min gode venn, Broder Moore og hans elskede kone, og deres familie, og alle Herrens familier som har samlet seg for denne tiden i fellesskap og jubileum. Vi samles rundt Guds Ord med lovsang og tilbedelse til Hans folk.

³ Jeg savner at jeg ikke var her for å høre vår broder tale om utgytelsen av den Hellige Ånd ved Azusa Gaten i Los Angeles. Jeg sendte lydbåndmannen foran meg, Broder Southmann, som er her et sted for at han kunne ta opp budskapet denne morgen slik at jeg kunne få høre det. Sist kveld kjørte vi gjennom stormen, for å komme fram, men vi gikk glipp av det. Vi ble trøtte og stanset i Little Rock mellom klokken 11 og 01, og sov for en stund. Jeg forsov meg denne morgen. Jeg var trøtt, og vi har vært ganske opptatte med å forberede oss for utlandet osv. Så vi var litt trøtte. Men jeg vet at jeg vil ha glede meg over å høre denne patriarks budskap på den tiden.

⁴ En gang oppe i Canada hadde jeg det privilegium å høre Broder Moore lese fortellingen. Jeg har alltid lurt på hvor den boken ble av. Jeg ønsket å lese om hjertesorgen og ropene til disse menneskene i den tidlige utgytelse av den Hellige Ånd. Jeg tror at en av dem mistet et lite barn eller noe, og de hadde ikke engang en kiste å legge det i, de måtte sage noen bord og lage en kiste. Å, hvordan de var forkastet av folket. Men likevel, med en udødelig tro gikk de videre for å se den store menigheten i dag som de har framstilt. Det viser hva tro kan gjøre. Jeg tror, at dersom en person er sikker i sitt hjerte og har noe som troen kan forankre seg på, så skulle de aldri opphøre. Uansett hvor mange ganger de lider nederlag, så skulle de fortsette.

⁵ Det var en mann en gang som ønsket å skrive en... han tenkte at han kunne skrive tegneserier, og ingen ville akseptere hans evner. Til slutt begynte han å skrive noen små lederartikler for en menighet. Han kom seg ut i en rotte beleiret garasje, og prøvde å skrive noen fortellinger. Og ingen ville motta dem. Alle aviser avslo dem, og sa at han ikke hadde evnen, men likevel så trodde han at han hadde, og han bare fortsatte. Så begynte han å legge merke til en bestemt liten mus som var i (denne) garasjen, og der er hvor fortellingen om Mickey Mus ble født. Og Walt Disney's selskap er verdt

millioner på millioner av dollar, fordi han trodde at der var noe i ham som pulserte. Og hvis en mann kan gjøre det i det naturlige, hva da med en mann som er pulserende ved den Hellige Ånd, som tror at Gud ønsker Sine storverk bli brakt til folket, og som vil stå med Skriften.

⁶ Jeg ser fram til en vekkelse i min egen sjel denne uken. Jeg fortalte min kone i går, når jeg hørte noen gode nyheter, og jeg fortet meg over og kastet mine armer rundt henne og ropte, »Jeg er fri» og dro ut og inn i rommet og begynte å gråte. Jeg sa, »Jeg ønsker at Gud skal gi meg en vekkelse i meg selv.» Jeg sa, »I omtrent fem år har jeg vært kvelt under en stor byrde som nå er utløst...» Og jeg tenkte, »Å, du, jeg drar ned til Broder Jackson og får alt folket til å be for meg, at jeg må ha en vekkelse nede i meg selv.» Jeg trenger den virkelig. Jeg tror at vi alle sammen føler det på den måten.

⁷ Søster Anna Jean, jeg setter sannelig pris på denne artikkelen som du skrev, spesielt om den lille luen. Jeg ville like å se den en gang. Jeg er så takknemlig for å se Søster Moore over her, som har vært syk en tid. Billy fortalte meg at hun ba om ordet for en stund siden eller noe. Det var et vitnesbyrd til Guds ære, og Hans helbredende kraft. Vi vil ha noen helbredelsesmøter i løp av denne uken, og be for de syke, om Herren vil. Vi har til hensikt å gjøre det, og be for alle som kommer for å bli bedt for. Vi forventer at Gud skal gi oss en ny Azusa Gate utgytelse.

⁸ Jeg vet at dere hadde... Jeg tenkte at vekkelsen, eller møtene begynte i går, men jeg fant ut at de har pågått siden sist søndag, tror jeg. Jeg vet at dere hadde store talere her, og vi er sannelig takknemlige for at møtet er i denne atmosfæren i kveld. Det burde ikke være alt for vanskelig å tenke på noe og si til en slik mottakelig forsamling, for Ånden er allerede her. Man bare går rett inn i det, og det føles ganske godt i å gjøre det. Jeg er takknemlig for at jeg alltid finner et slikt fint velkommen i den Hellige Ånd her i denne menighet.

⁹ Da vi kom ned, så var det folk som sto utenfor her, og rundt om. De hadde en kø som gikk nedover. Det er ikke plass verken oppe eller nede, på galleriet og ting. Vi skal prøve å skynde på så raskt som mulig i kveld, og tale til dere en liten stund. Jeg tror det er en samling i morgen tidlig, og jeg er sikker på at alle sammen ønsker å være her i morgen ettermiddag. Broder Jack's skal svare på spørsmål. Jeg sa, »Broder Jack, hva med det?» Han sa, »Jeg har svarene, men jeg vet ingenting om spørsmålene.» Så jeg er glad for at byrden er på ham som skal besvare spørsmålene.

¹⁰ Vi er glade og vi liker alltid å møte hverandre og ha en fin tid med fellesskap. Men la oss nå falle til ro i noen få øyeblikk på den alvorlige delen av disse ting, og vite at vi marsjerer mot enden dag for dag. Jeg tenkte på

⁸⁷ Jeg... [Folket hilser på hverandre – Red.] La oss si det sammen. »La oss vende tilbake; la oss vende tilbake; la oss vende tilbake; la oss vende tilbake.» Broder Holstein sa, »Du forkynte Azusa Street. Nøyaktig.» Amen. La oss vende tilbake.

Jeg elsker Ham; (La oss løfte våre hender.) Jeg elsker Ham, fordi Han først elsket meg; Og kjøpte min frelse, på Golgatas tre, Jesu Kristi Blod...

Å, hvor kjær en strøm, som gjør meg hvit som snø, ingen annen Kilde kjenner jeg, intet annet enn Jesu Blod.

Jeg vet ikke av noen organisasjon; jeg eier ingen ting.

Jeg skylder alt til Ham. Jesus betalte alt sammen. Jeg skylder Ham alt. Synden etterlot så rød en flekk, men Han vasket den hvit som snø.

Jeg elsker Ham, (La oss bare prise Ham som vi reiser oss.) Jeg elsker Ham. (Takk Fader, takk. Jeg ber, Herre, at Du vil sende Din Hellige Ånd.) Elsket...

(Å, Gud, ta oss tilbake, Herre, til den opplevelsen. Tøm ut den Hellige Ånd på oss.

Og kjøpte min frelse, på Golgatas tre.

⁸⁸ La oss holde hendene oppe, mens musikken fortsetter. La oss bare elske Ham; La oss bare prise Ham. La oss be på vår egen måte. Be slik som du gjør i kirken. Alle som ønsker å en frisk dåp, rist hendene fram og tilbake. Jeg ønsker en frisk dåp...?... Å Gud, pris Jesus. Gud, send den Hellige Ånd på oss. Ta oss tilbake, Herre, til disse opplevelsene igjen. Tilgi oss for våre overtredelser, Herre, og hjelp oss til å komme til kunnskap om Evangeliets kraft og sannhet. Gi det, Herre. (sangstrofe – Red.) Bare pris Gud rett hvor du står, på din egen måte, og si, »Gud, jeg kommer til å akseptere det rett nå. Jeg lover det, rett nå, at jeg ikke vil slippe løs før min sjel vender tilbake til denne slags opplevelse.» Hvor mange vil gjøre dette med meg, løft opp deres hender. »Jeg vil ikke slippe løs; jeg vil holde fast til alteret.» (Sangstrofe – Red.) »Jeg vil be; jeg vil be. Jeg vil gjøre hva som helst, Herre. Bring meg tilbake til min arv. Bring meg tilbake til mitt virkelige sted igjen. (Sangstrofe– Red.)

⁸⁹ Velsignet være Herrens Navn. Å, Gud, send Hans kraft. Send fram Dine profeter, Herre. Send dem med Ordet; ikke la dem gå på kompromiss med en eneste ting. Send (det) tilbake til Bibelen, tilbake til den Hellige Ånd, tilbake

eller i et en bar, eller hvor som helst under Guds kraft når han danset med Ånden. Og de ropte og priste Gud. Må de leve annerledes på utsiden, Herre. Din menighet uttrykker hva som er på innsiden av det, uthulte, overfladiske, trosbekjennelser, denomi- nasjoner, spist opp, fordervede, med ondskap over alt. Det er en råtten byll. Sannelig.

⁸⁴ Jeg ber, Gud, at Du vil motta mitt offer som jeg legger det på det gyldne alter sammen med Offeret, Kristus, Han som lærte Ordet. Jeg kaller i kveld, Herre, la Din Ånd bringe menigheten tilbake igjen.. Gi det, Far. Jeg overgir disse ord til Deg i Jesu Kristi Navn. Jeg overgir disse menighetene til Deg; og jeg overir denne gruppen med mennesker til Deg. Å, Herre Gud, jeg ber om at Du skal gjøre noe for oss. Hør Din tjeners bønn. Gi det, Herre. Jeg spør om dette i all oppriktighet av hele mitt hjerte, i Jesu Kristi Navn. Amen.

⁸⁵ Elsker dere Ham? Tror dere Ham? Tror dere at dette er timen for å vende tilbake? Det er for sent til å begynne med et helbredelsesmøte nå. Vi skal ta det i morgen kveld. Det er alt for sent. Jeg ønsket å holde på dette for en stund. Tror dere at jeg er gal? Jeg er ikke gal. Jeg er ikke utenfor... Jeg vet nøyaktig hva jeg snakker om. Jeg vet at det er sannheten. Menigheten er råtten helt inn til marginen. Det stemmer. Hun trenger å bli født på ny. Hun trenger å komme tilbake til sin arv. Hun trenger å komme tilbake til Pinse. Hun trenger å komme tilbake til noe... Å, sier du, »Jeg er Pinsevenn.» Å, broder, Jeg er skamfull over å kalle meg selv for Pinsevenn, ikke på grunn av det hellige navnet til Pinsen, men fordi jeg kunne bli annerledes. Jeg ønsker å og overgi mitt eget liv. Jeg ønsker å legge meg selv på Guds alter og si, »Herre, bank meg, og form meg, og ta meg til jeg er annerledes enn jeg er nå. Gjør meg til Din og led meg, Herre.» Jeg har blitt ledet alt for mye rundt av mennesker; Jeg ønsker å bli ledet av Guds Ånd. Jeg bekjenner at dette er Pinse. Jeg ønsker å vende tilbake for å se en vekkelse igjen. Amen.

⁸⁶ Tror dere det? La oss løfte våre hender og synge, »Jeg elsker ham.» Gi oss en akkord, søster, om du vil. All right, alle sammen, løft deres hender og syng av full hals, »Jeg elsker Ham.» La oss stå opp på våre føtter. Alle sammen nå, gi uttrykk på at du elsker Ham. La oss være ekte Pinsevenner.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham, Fordi Han først
elsket meg, og kjøpte min frelse, på Golgatas tre.

La oss nynne den. Om det står en Metodist ved siden av deg, en Baptist, en Presbyter, en Pinsevenn, la oss håndhilse på hverandre og si, »Gud velsigne deg, broder; la oss vende tilbake.» La oss si dette som vi snur rundt og hilser på alle her inne.

denne gamle patriarken her, at mange som tilba sammen med ham i Azusa Gatén, har allerede gått over den floden. En dag vil noen av oss, om Herren drøyer, (folk) vil snakke om møtene i Shreveport ved jubileet, og mange av oss har kryssset over. Husk at vi må gjøre det. Så det sømmer seg for oss å ta hver eneste forhåndsregel. Vi vil ikke få komme tilbake og prøve en gang til. Vi må gjøre det nå. Når jeg kommer til forsamlingen, så prøver jeg aldri på å behage den. Jeg har aldri vært skyldig i det. Jeg kommer for å behage Gud. Og noen ganger kan det hende at jeg sier ting, og kan hende at jeg klyper og sårer, men jeg mener det ikke på den måten. Vi trenger å stå med hva som er sant og hva som er rett, og se den Hellige Ånd komme ned og stadfeste at det er rett. Det er hva vi alle søker.

¹¹ Før vi leser et Skriftsted, så ville jeg like om vi bare kunne bøye våre hoder igjen for et ord i bønn. Vår Gud, vi nærmer oss Din trone i kveld i Herren Jesu Navn. Bare det å tale Navnet gjør noe med oss, for det er så elskelig. Vi kommer opp nå, fra denne lille bygning her, over taket på bygningen, forbi månen, stjernene, og inn til Ditt Nærvær og rundt Ditt store gyldne alter for å legge vår tro og vår bønn der sammen med vårt Offer, Herren Jesus. Vi kommer i Hans Navn, idet vi vet at Han sa, »Dersom dere spør Faderen om noe i Mitt Navn, så vil Jeg gi det.» Vi kommer først for å bekjenne våre synder og våre feil, og alt det gale. Å, det er så mange av dem, Herre, at de uten tall. Men vi ber om nåde. Og vi spør, Herre, i denne store tid for fellesskap, om at Du vil komme tilbake til oss i en stor utgytelse av Dine velsignelser igjen på Ditt folk. Som vi ser mørket faller på, og tiden nærmer seg, og vi ser at menighetene utvider seg bort fra hverandre i tiden som vi lever i. Dra oss nærmere igjen, Herre, med et fellesskapsbånd rundt Ordet og rundt Ånden.

¹² Må det ikke være en person som er nær, innenfor eller utenfor denne bygning, som ikke vil ha nytte av at de kommer her i kveld. Må de komme med åpne hjerter, og må vi som taler, tale med åpne hjerter. Må vi alle være overgitt til den Hellige Ånd, slik at Han kan ta oss og virke Sin vilje. Vi må ydmykt takke Deg for Budskapet som var gitt for noen øyeblikk siden, vi føler i våre hjerter at vi har løftet på at Du vil besøke oss. Vi ser fram til det, Herre, slik som når barn blir gitt et løfte. Velsign lesingen av Ordet. Helliggjør ørene som hører og røsten som taler, og bring dem som har vandret bort tilbake til folden, og oppmuntre dem som er igjen til å gå videre. Helbred hver en syk person, Å Gud. Må det ikke være en svak person i vår midte som ikke vil bli helbredet ved Ditt Nærvær. Må vi bli klar over at dette som vi taler til og hører Det tale tilbake til oss ikke er en myte, men at Det er den oppstandne kraften til vår Herre og Frelser Jesus Kristus, som dveler iblant Sitt folk. Vi lytter til

Din røst, Herre, for å høre hva vi skulle gjøre. Vi spør om det i Jesu Kristi Navn. Amen.

¹³ Jeg vil, dersom dere ønsker det, å gå med meg i Bibelen til 3dje Mosebok, og det 25de kapittel. Jeg ønsker å lese vers 9 og 10 for å trekke en sammenheng for hva jeg ønsker å si. Mens dere finner det, så vil jeg vedkjenne meg noen venner som jeg ser her inne i kveld: Broder og Søster Williams fra Phoenix, jeg har et møte som kommer snart over der med folket i Phoenix. Jeg ser også Broder og Søster Norman her fra Tucson, og rett bak dem Broder og Søster Evans nede fra Georgia, og mange andre som jeg får øye på. Herren velsigne dere. 3dje Mosebok, det 25de kapittel, og vers 9 og 10:

Så skal du la jubelbasunen lyde på den tiende dagen i den sjuende måneden. På forsoningsdagen skal dere la basunen lyde over hele landet deres.

Dere skal hellige det femtiende året og utrope frihet over hele landet, for alle som bor der. Det skal være et jubelår for dere. Enhver av dere skal få vende tilbake til sin eiendom, og enhver av dere skal vende tilbake til sin slekt.

Jeg vil ta et fra: »Tilbakekomst Og Jubileum.» Som jeg har forstått og blitt fortalt, så er dette tiden for 50 år siden i dag, tror jeg, hvis jeg ikke misforsto, da den Hellige Ånd ble utgytt på nytt i staten Louisiana.

¹⁴ Jeg har lest litt historie om Pinsebevegelsen, som for 100 år siden ble utgytt i Russland. De forkastet den. Ser dere hva de fikk? Hvor enn Gud sender Sin velsignelse, og folk forkaster den, da går det stedet alltid inn i kaos, og bare råtner i sin tilstand. Og vi er helt sikre på at Budskapet og Guds kraft, som vi alle tror på, er så fremmed for verden og dens måte å tenke på, og jeg tror at vår nasjon praktisk talt har gjort hva resten av dem har gjort. Til Guds pris og ære, er vi takknemlige for hva Han har gitt til oss.

¹⁵ Gud ga Israel, som var Hans tjener, en eiendom, og vi ønsker å basere det som en søndagsskole lekse. I morgen kveld har jeg til hensikt å tale på emnet: »Hvorfor Og Hvordan Å Komme Tilbake.» (»Veien Tilbake.» – Red.) Og nå i kveld så tenkte jeg... mer eller mindre, slik at folket ikke går glipp av å få tak i det, å lære det som en lekse om hva som skjedde, og hvorfor. Og så i morgen kveld, »Hvordan Kommer Vi Tilbake?»

¹⁶ Billedlig kan vi ta Israel fordi det er jubileumstid, og menigheten ble gitt en del som var Kristus Selv, som var utgytt ved den Hellige Ånd inn i hvert hjerte som ville motta Det og bli Guds sønner. Israel var en Guds tjener, og han ble gitt en eiendom. Og hans eiendom skulle ikke bli gitt til noen andre.

en vanære på Hans menighet. Ikke å undre seg over da Han sa at bespottelige navner ble funnet i Babylon, organisasjoner, forvirring, alt sammen rotet til, med all slags både det ene og det andre. Hvor er Kristus i alt sammen? Vend tilbake, folk.

⁸¹ Jeg undres på, i kveld, mens vi har våre hoder bøyet, folk tror at dette er sannheten, at vi burde vende tilbake under dette jubileet. Det er Guds siste kall til Sin menighet. Hvis dere gjør det, så løft opp deres hender til Gud og si, »Gud, jeg ønsker å komme.» Bare løft deres hender og si, »Jeg tror det.» Alle ørner, som vet og tror... Vår Himmelske Far, Du ser disse hender. Minst halvparten av denne forsamling eller mer, har sine hender oppe, og de vet at det er sannheten. Himmelske Gud, send den Hellige Ånd, Herre. Jeg ser timene blir mørke, og menneskenes hjerter blir kalde og formelle. Menighetene har kommet på avveier. De kjenner ikke lenger hva denne nidkjærhet og kjærlighet og kraft er som de kjente for 50 år siden i Pinsebevegelsen. De har laget seg selv små huler. De har laget murer omkring seg, og de kan ikke komme ut i Jubileet. Det har aldri vært slik.

⁸² Og Gud, Du er en Gud som ikke forandres. Du Holder Deg Selv som den samme hele tiden; Dine befalinger kan ikke forandres. Enhver avgjørelse er fullkommen; derfor trenger de ikke å bli endret. De er fullkomne. Det er Ditt Ord. La det være slik i kveld, Herre. La det bli, at Dine tjenere, over alt, mange Gudfryktige menn, Herre, står rundt om i landet i disse dager, og forkynner, »Vend tilbake, vend tilbake.» Deres ansikter rødmer i forlegenhet når besøkende forkynner kommer inn i menigheten og ser kvinner og menn, og måten de oppfører seg på. Og en forkynner som er fylt med Ånden vet dette; og deres ansikter rødmer. Hva kan de gjøre? Hvis de sier noe om det, så setter organisasjons-systemet dem utenfor. Å Gud, bring disse ørnene ut derfra, Herre. Ta dem ut av denne hulen; dette er Jubileum. Bring dem ut til frihet og den Hellige Ånd. La dem stå, leve eller dø. Våre forfedre falt ut av Metodistene, Baptistene og Lutheranerne. Generasjon etter generasjon har organisert seg selv og solgt seg selv. Du kalte Dine ørner ut av denne hønsegården, ut av den bondegården. Herre, Gud, Du er den samme Gud i kveld. Kall på nytt, Herre. Det er jubileumstid.

⁸³ Og gi oss, Himmelske Far, at før denne uken er over, at vi igjen vil se Guds kraft gjenopprettet med store tegn og undre. Må de syke bli helbredet, og de forkrøplede gå bort. Må den lamme gå, og den blinde se, den døve høre, og den døde oppstå, og Guds kraft manifestert i hjertene. Gi det. Start en vekkelse igjen, Herre. Bring folket ut av disse kalde og formelle tingene som de gjør, hvor de spiller litt musikk og dans, som de kaller for (å danse i) Ånden, til musikkens rytmer. Å, Gud, en Guds hellig kunne danse opp og ned gatene,

skal følge sønner, ikke slaver, ikke treller, og ikke tjenere, men sønner. »Disse tegn skal følge troende.» Og »Ingen kan kalle Jesus for Kristus uten ved den Hellige Ånd.» Det stemmer. Du kan si at du gjør, men den Hellige Ånd må stadfeste det og bevise det. Ja, sir.

⁷⁸ Å, rike Laodikea med Kristus på utsiden av menigheten, som prøver å komme inn. Den sier, »Jeg er rik og trenger ikke til noe.» Å, ja, dere kom rett opp med Metodistene og Baptistene, og overkjørte dem i antall, men hvor er den Guds kraft som falt for 50 år siden? Hvor er denne iveren som brente i hjertene på det folket som vandret på jernbanesporene og plukket opp mais og knuste det der ute for å bringe Evangeliet? Vi ville få dem til å snu seg rundt i gravene. Vi bringer vanære til våre fedre og mødre som kjempet for å vinne prisen. Og her bekvemliggjør vi for denominell... Har jeg sagt nok slik at dere forstår? Det er tilbakevending.

⁷⁹ Gud dro Sin utvalgte Menighet ut av de denominasjonene for 50 år siden. Gud trakk den levningen ut. Dette er jubileum. Han kaller igjen. Vend tilbake, jubileum... Gud trakk dem ut for 50 år siden, og i kveld prøver Han og gjøre det igjen. Vi vil fortsette i morgen kveld, klokken er kvart over. La oss bøye våre hoder.

Nasjonene bryter sammen (Kristus er alle steder.) Israel våkner opp. (Hun er en egen nasjon, hun har sine egne penger, sin egen hær. Hun er tilsluttet de Forente Nasjoner.) Tegnene som Bibelen fortalte. Hedningenes dager er talte, med skrekk og besvær (atombomber og alle ting.) Å, dere atspredte vend tilbake til deres egne. (Dette er året for jubileum.) Forløsningens dag den er nær, Menns hjerter de feiler i frykt, bli fylt med Guds Ånd, Deres lamper trimmet og klare. Se opp, din forløsning er nær.

⁸⁰ Vend tilbake, vend tilbake. Den Hellige Ånd roper, »Vend tilbake.» Jeg tenker på da Jesus så ut over Jerusalem, og Han gråt. Han elsket den, og de hadde forkastet Ham. Og en mann som i kveld er fylt med den Hellige Ånd kan se ut over menigheten, og se folk som burde skinne med Guds herlige kraft. Den Hellige Ånd inni ditt hjerte gråter sorgens tårer. Hva har vi gjort? Gud kalte oss... Han kalte våre fedre ut for 50 år siden, og vi vendte tilbake. Dere kan se hva det har fått oss til, en skandaløs gjeng under Pinsens navn. Folk som røker, drikker, har vært gift tre eller fire ganger, kvinner som klipper sitt hår, de sminker seg, som går med shorts, de bærer umoralske klær og alle ting, og kaller seg selv for Pinsesøstre. For en vanære på Jesu Kristi Navn. For

Den var bare for Israel. Palestina tilhørte dem. Hvis vi hadde tid, eller om tiden ville tillate oss til å gå tilbake fødselen av disse patriarker da de ble født ved disse kvinnene. Hver og en (av dem) når barnet ble født så uttalte moren stemmen til denne patriarken, som posisjonelt plasserte ham i Palestina hundrevis av år senere. Vi kan sette vår tillit til dette skrevne Guds Ord fordi Det er så inspirert at hver eneste fase av Det henger sammen, og Det tegner et bilde for oss hva Gud var, og hva Gud er, og alltid vil være.

¹⁷ Vi finner ut at da Josva delte arven (landet) til folket, så var hver person nøyaktig posisjonelt plassert slik disse Hebreer mødrene hadde navngitt disse barna, hvordan de ble plassert på sitt sted i Palestina; Asjer, Gad, Naftali, og hver av dem, Juda. Enhver ble plassert i sin posisjon. For et vakkert bilde det gir oss, fordi det er et forbilde på Guds plassering i Menigheten, Ham Selv, hvert lem, hver stein, hvert sted, hver Kristen. Enhver av oss på vår egen eiendommelige måte har en plass i Guds hus, slik som Salomos tempel ble hugget ut fra hele verden. Men da det ble fløtet inn til Joppe, og tatt derfra på oksevogner... Og alle disse underlige steinene hadde sin plass da tempelet ble satt sammen.

¹⁸ Og jeg tror at Gud ned gjennom denne tiden har hugget ut noen meget underlige steiner som vi kanskje ikke har forstått, men de har sin nøyaktige plass i tempelet, i Guds bygning. Og Josva, ved inspirasjon, ikke bare ved matematikk, han var inspirert av Gud, og han tildelte hver og en av disse patriarkene i deres posisjon, nøyaktig hvor navnene deres tilhørte. Hvilket forbilde på Guds Mesterarbeide det setter fram for oss. Ingen foruten Gud kunne ha gjort det. Der er ingen måte å gjøre det på; det er bare for Gud alene. Dette var deres for alltid. Det var en gave fra Gud. Gud, i Sin vidunderlige nåde, ga disse mennesker dette landet i denne stilling og plasserte dem ifølge Hans Ord, og folkets fødsel. Hvor fullkomment det smettet ihop, og jeg tror at det var et forbilde.

¹⁹ Ingen andre kunne ta den plassen. Det måtte være for Israel alene, de var de eneste som kunne ta denne plass, og fremdeles er velsignelsen på stedet. Og hvis de av en eller annen grunn skulle miste deres arv... det kunne ha vært fattigdom, eller på noen annen måte som de mistet sin arv hvor deres fedre... en ville gi den til sin sønn, og han til sin sønn igjen. Den tilhørte den stammen. Det tilhørte dette folket for alltid. Det var en arv. Og hvis jeg ikke misforstår Skriften, så vil de i det store Tusenårsriket som skal komme (dere vet hva jeg mener) da vil de ta rett tilbake til det stedet. For vi vet at den store byen Sion skal bli opplyst, og de skal ikke ha verken dag eller natt, for Lyset vil henge over Sion. Og jeg tror at disse stammene vil ta sin posisjon igjen i Tusenårsriket.

²⁰ Hvis noen på en eller annen måte mistet deres arv som var gitt dem av Gud, så kom det et år kalt for jubelåret. Hvert syvende år hadde de en hvile, en sabbat. Hver syvende dag hadde de en sabbat, hvert syvende år hadde de en sabbat. Og syv sabbater var 49 år, og det femtiende året var jubileum. Og i dette jubileum hadde hver mann som på en eller annen måte hadde mistet sin arv... hvis han var født som en fri og sann fullblods Israeler, så spilte det ingen rolle hvem som holdt eiendommen, de måtte gi den fritt tilbake til ham. Han behøve ikke betale en ting; han behøvde ikke gjøre en ting, men bare stanse med hva han holdt på med å gjøre og gå tilbake til sin arv. Du verden. Han hadde rett til det. Det var en Gudgitt rettighet, fordi, ved nåde hadde han arvet den. Den ble gitt til hans fedre og gikk i arv år etter år. Uansett hva som hadde skjedd, dersom han hadde mistet den, så måtte den gies tilbake. Det betydde at nåde var tilveiebrakt for hver enkelt å reise tilbake til deres rettmessige arv. For et bilde det gir oss i kveld av Menigheten i disse siste dager. Du ser hva mennesket kan gjøre, og så ser du hva Gud gjør. Hva mennesket gjør svikter, og vil svikte har sviktet og vil alltid svikte. Men hva Gud gjør er evig og må for alltid bli. Intet kan ta det bort. Gud ga det, det er Hans frie gave, og ved suveren forutseenhet så (Han) det og plasserte det, og der er ingenting som kan flytte det. Det er der for evig. Og ved Jubileet var det Guds måte å uttrykke nåde til Sitt folk på, for gjenopprettelse eller å bli brakt tilbake til deres rettmessige posisjon.

²¹ Jeg tror at dette er tiden for jubileum igjen. Jeg tror, at for 50 år siden i Louisiana, så var Pinsefolket kraftfullt og sterkt i denne store staten; jeg tror at Gud satte en menighet i virksomhet. Jeg sier ikke dette som kritikk; jeg sier det oppriktig, at jeg tror, selv om denne lille minoriteten har vokset til å bli stor og kraftig med tusener på tusener av Pinsemedlemmer som er tilknyttet enhver form av regjering som vi har... (slik som politi og statsmenn, og store menn, endog i den føderale regjering...) For en tid siden ble jeg klar over, at under President Dwight Eisenhovers regjering, så var nesten 40% av de ansatte i regjeringen enten Pinsevenner, eller hadde en Pinse bakgrunn.

²² Tenk på det, i løp av 50 år har den kirken vokst fra en liten håndfull med mennesker ned på Azusa Gaten til en av de mektigste kirker som marsjerer framover i verden i dag. Vi er takknemlige for det. Jeg takker Gud for det. Jeg er så glad for å være en av dem, at Gud, gjennom Sin forunderlige nåde så det passende å bringe meg til dem, og gjøre meg til en del av dem.

²³ Og det er ikke for å gjøre noen skade at jeg sier den neste ting, men i nidkjærhet for menigheten. Selv om den har vokset i antall og kraft; den har vokst i finanser; men den har falt åndelig fra hva den var på den dagen. Den største ting som kunne ha skjedd med dem, enten de ble store i finanser,

Korinterbrev, 14:8, »Dersom basunen gir en uklar lyd, hvem kan da gjøre seg rede?» Vi har store menn som krysser verden i dag, alle kirkene organiserer seg i sammen som en stor politisk maskin; folk kommer til det som det er et stort regime. Og før du et ordet av det, så tar Metodistene og drar sin vei, og Baptistene drar sin vei, og den ene vet ikke hva den andre gjør.

⁷⁵ Du slette tid, det er ikke hva det er. Basunen gir en uklar lyd, »Kom og slutt deg til denne trosbekjennelse, og den trosbe- kjennelse.» Og Bibelen sier noe annet. Ja, sir. Hvis ikke basunen gir en bestemt lyd, så vet du ikke hva du skal forberede deg selv for. Men når du ser Guds Basun lyder ut Guds Ord, og Gud stadfester det med tegn og undre som Han sa at Han ville gjøre... Det stemmer. Dersom basunen gir en uklar lyd, vil ikke Sjefshøvdingen stadfeste signalet. Broder, det var magen full. Sjefshøvdingen vil ikke stadfeste signalet. For Han sa i Markus 16, »Disse tegn skal følge dem som tror.» Dette her er Høvdingen. »I Mitt Navn skal de kaste ut djevlr; de skal tale med nye tunger.» Halleluja. Dette er signalet. For Høvdingen sa, »Jeg vil stadfeste dem ved dette.» Han sa også i Joh. Evg. 14:12, »Den som tror på Meg (ikke den som sier at han tror), den som tror på Meg, de gjerninger Jeg gjør skal han også gjøre.» Amen. Det er den bestemte lyden. Disse Jødene sa, »Du som er et menneske gjør deg selv til Gud.» Han sa, »Dersom Jeg ikke gjør Min Faders gjerninger så tro Meg ikke.» Amen. La oss ha det for et møte. Glory...?... Stemmer. »Disse tegn skal følge dem som tror.» Opp og ned Louisiana i ei kjerre, i en gammel T Ford modell, hvor dekkene var surret med ståltråd, dro deres fedre og prekte mot disse dogmer som dere har lagt til det. Kom ut av det. Vend tilbake. Omvend dere. Dra tilbake hvor du kom fra. Dette er jubelåret. »Disse tegn skal følge dem som tror.» Ja, sir.

⁷⁶ Å, la meg si dette. (Jeg vet at dette blir tatt opp.) Du rike Laodikea menighet sier, »Jeg trenger ikke til noe.» Dere vet at Bibelen sa dere ville bli slik. Den sier, »Dere er lunkne.» Å, sier du, »Vi roper og priser Gud.» Å, ja, Israel gjorde det samme og gjorde et slik grusomt feiltrinn. Og det er ikke hva det er. Jeg mener det brennende Guds segl, intet kan stoppe det. Se på Hebreer Brevet 11, hvor bare ett nikk fra disse Guds patriarker, så beseiret de kongeriker, utøvde rettferdighet, stoppet gapet på løver, unnslopp ilden. Disse ting gjorde de gjennom tro ved bare et nikk fra Gud.

⁷⁷ I dag kan Gud sende en forkynner og hamre dette Ordet så hardt han bare kan, og vi faller i søvn, (eller) står opp og går ut. Ikke å undres at dere er murt inne, kirken er. Jeg vet at dette blir tatt opp på lydbånd. Dere ser, dette går over hele verden, for vi har et lydbåndsalg rundt hele verden. De går til misjonærer i fremmede land. Og jeg mener hver eneste en. Ja, sir. Vend tilbake. Dette er tid for å vende tilbake mens kallet kommer. Ja, sir, disse tegn

Vend tilbake. Om du har sluttet deg til en slags kult som prøver å holde deg borte fra fellesskap med andre brødre, så forlat den tingen. Dette er jubileum. Amen. Jeg føler meg religiøs. Vend tilbake. Vend tilbake. Dette er jubileum. La det ikke gå forbi. Husk det, ikke la det gå forbi. Hvis du har solgt (din arv) og dratt ut i verden, hvis du har syndet, og du vet at du en gang hadde opplevelsen, men dro og sluttet deg til noe som ikke kan ha fellesskap med resten av dem, og du har gjort alle disse ting... Jeg bryr meg ikke om hva du har gjort. Hvis du er en sønn, så har du rett til å vende tilbake nå, fordi det er jubileum. Det er jubileums tid.

⁷² Men om du har slått deg ned opp til en mur et sted, og skrevet ned ditt navn og forankret deg, blitt kyllingsert, da vil ikke mye skje med deg, for du vil aldri høre den. Du vil gå ut og si, »Vel, jeg antar det er i orden. Jeg har hørt dette før.» Forstår dere? Dra hjem og sov det av seg, stå opp neste morgen. Men du sover ikke av deg en overbevisning. Du kan ikke ryste av deg Guds Ord. Hvis du er en ørn så har du fanget noe. Dette lyder vanhellig, og jeg mener det ikke på den måten til dere, jeg mener det ikke slik selv. Slik som bonden.. Han hadde ikke nok egg til å legge under høna, han manglet ett, men han la et par ørne-egg under den. Og da den lille ørnen var født, så var han den rareste lille ting man hadde sett blant disse kyllingene. Ja, han er en rar liten fugl, det er sikkert. Den gamle høna ville klukke, og hun spiste omtrent hva som helst. Og dette var ikke noen føde for denne lille fyren. Han kunne bare ikke klare det. Han hørte klukkingen fra høna. Hva betydde det? Vi har terte måltid, selskapeleg samfunn, dans, lotteri. Ser dere? Han er en ørn; han kunne ikke utstå dette stoffet...

⁷³ En dag lette hans mamma etter ham. Det må ha vært et jubelår for den lille fyren. Den gamle moren kom over hønsegården og hun skrek. Han så opp og sa, »Dette her lyder riktig.» Han hørte noe. Hun sa, »Sønn, du er ikke noen kylling; du er en ørn. Kom deg ut derfra.» Han sa, »Mamma, hvordan kommer jeg ut?» Hun sa, »Bare flaks med vingene dine. Det er din Gudgitte utfrielse. Du er født ørn. Du har en arv. Kom opp høyere. Kom deg ut fra dette stoffet. Vend tilbake.» Han flakset fire, fem ganger. Og da han gjorde, så satte han seg rett ned på en påle i gården, rett i midten av Pinseorganisasjonen. Hun sa, »Sønn, du må hoppe høyere enn det, for ellers kan jeg ikke få tak i deg.» I det neste hoppet havnet han på sin mors vinger og dro inn i det himmelske. Det er dagens kall, broder. Vend tilbake. Dere er ikke kyllinger; dere er ørner. Vend tilbake. Ja, sir. Vi vet at det er sant.

⁷⁴ Basunen blåser; det er lyden; dette er det 50de året. Dere har hørt hva det var ved denne gamle patriark i dag morges og gjennom disse budskaper. Jeg forteller dere i kveld at løftet er nå. La oss vende tilbake. Paulus sa i 1

mange i antall, eller om de måtte ha blitt i minoritet, så var den Hellige Ånd den største ting de kunne ha holdt seg til, som Gud, ved Sin forunderlige nåde, hadde utgytt på dem for å lede og styre dem. Jeg tror at de har mistet en stor del av denne nidkjærheten som de hadde, denne brennende ilden som falt og satt deres sjeler i brann, og de dro ut på gatehjørner og sidegater. Det var ikke på den lettvinde måte som vi reiser i dag, men det var gjennom forfølgelse, gjennom bedrøvelse og smerte, forkastet av alle.

²⁴ I kveld ville jeg virkelig like om min gode broder kunne høre fra verdenen på den andre siden. Det var en gammel hellig som bodde her i Shreveport for mange år siden, som brukte å sitte her ute da jeg først kom hit, som sa til meg, »Broder Branham, du har så rett i det; menigheten mister sitt grep. Å, jeg ber om at Gud vil hjelpe å få den tilbake igjen.» Og Broder Lyle og meg, som vi satt der ute, han var far til Søster Moore. Han fortalte meg at i de tidligere dager, da de ble forfulgt og jaget på dør alle steder, så var han i et møte en gang hvor de forbød dem å tilbe Herren i Ånden. Og en gruppe mennesker kom dit og skjøt gjennom vinduene med pistoler og geværer. En gammel søster sto ut på gulvet med sine hender i været og priste Gud mens vinduene ble pepret med kuler fra geværene. Og kulene traff kvinnens kjole og falt ned på gulvet uten å skade henne.

²⁵ Vi trenger å gå tilbake til Guds kraft som kan gjøre den samme ting i dag. Forfølgelse gir alltid styrke til menigheten. Vi har hatt det alt for lettvin. Vi blir late. Vi har kommet til det sted hvor vi ikke vil gå videre, fordi alt blir gitt til oss. Det skal bedrøvelse til, tårer og svette, og bønn, og tro, og løfter for å gå videre i den Hellige Ånds kraft. Denne nidkjærhet og kraft som de hadde i de dager har for lenge siden forsvunnet fra våre forsamlinger. Jeg er redd for, at om vinduene hadde blitt skutt i stykker i kveld, så ville folket løpe i alle retninger og aldri komme tilbake igjen.

²⁶ Og en annen ting, det er alt for ille å tenke på at disse ting skjer slik. Men det beviser at den Gud som var i de gamle dager, er fremdeles Gud i dag. Den Gud som var, forblir alltid Gud, og (Han) forventer at Hans folk holder sine løfter. Men når vi får alle ting så lettvin, så bare glir vi videre. Og før vi vet av det, så går vi ut av disse ting og mister vår arv. Fra kapittel 25, i 3dje Mosebok, var det noe som jeg skulle like å gi et forbilde på, ikke kritisk, men edruelig, i Guds frykt, (Han) hvis Nærvær vi alle er i denne kveld.

²⁷ La dere merke til, som dere leste det, at om en mann kjøpte en eiendom innenfor en by med murer, så hadde han ett år til å kjøpe den tilbake dersom han hadde solgt den. Og om han ikke kjøpte eiendommen tilbake, og om den var innenfor muren, så kunne den ikke bli friggitt i Jubileet. Den var bundet til å være der. De var over muren. De hørte aldri lyden av Jubelbasunen, når

basunen lød kunne de ikke gå fri. Jeg er redd for, at en av tingene som vi hadde i begynnelsen, hvordan de gamle veteranene prekte imot å organisere seg med hverandre, så har vi snudd rundt og gjort selve tingen som våre fedre kjempet så hardt for å komme ut av. Og i byen med mur omkring, så er jeg redd for at mange av oss Pinsefolk i dag har blitt muret inne i en eller annen denominasjon, eller en organisasjon et sted, og vil aldri høre lyden av jubileet, og aldri mer komme tilbake til arven.

²⁸ Husk nå, at de som var muret inne ble aldri fri, de var treller for resten av deres tid. Eierne eide dem dersom de var i en by med murer omkring. Men dersom det var utenfor, bitte små byer som ikke var murt inne, da ble de betraktet som åpen slette, og de kunne gå fri i jubileet. Jeg ønsker ikke å kritisere, men ønsker bare å legge fram hva som er sant, hva som faktisk er Bibelsk sannhet.

²⁹ Vi finner, at så mange av oss i disse siste dager, i vår Pinseorganisasjon, har kommet inn og organisert oss selv og forkastet den Hellige Ånds lederskap ved en eller annen gruppe med mennesker. Og i stedet for å ha fellesskap med hverandre, så har det atskilt oss og splittet oss inn i flere forskjellige menneskelige organisasjoner. Og i å gjøre det, så har det brutt i stykker vår arv. Om vi noen gang blir murt inn på et sted hvor vi ikke kan akseptere Ordet og den Hellige Ånd, og blir nødt til å ta en trosbekjennelse til en menighet i stedet for den Hellige Ånds kraft, så vil Jubileet aldri bety noe for den personen. Uansett hvor mye du kan si at din mor etterlot deg arven din, (eller) pappa, men du solgte alt og ble murt inne, og kom opp i en trosbekjennelse, og aksepterte den dogmen som var sprøytet inn i ditt fellesskap i stedet for å være fri i Kristus, og la den Hellige Ånd få lede oss.

³⁰ Tilbake i tidsalderen, da den tidelige menighet holdt på å erverve seg selv, så organiserte de seg øyeblikkelig. Og da de gjorde, fordi de var redde for at noen andre ville... at en leder ville ta en annen gruppe. De hadde saker som kom inn, og så måtte de organisere disse saker. Dersom de bare hadde latt det være, og latt den Hellige Ånd luke ut, og bringe inn, og lede inn, sette inn, så ville menigheten ha kommet mye lenger enn den nå er i åndelig kraft. Ja.

³¹ En mann og hans familie kunne dra tilbake til deres opprinnelige arv dersom de kunne høre jubileets basunlyd, og de visste hva det betydde for dem. Om de hørte presten som blåste i basunen, forkynneren... Basunen er Evangeliet. Og da de hørte Det, visste de hva det betydde, og at det var deres arv, uansett hvor de hadde mistet (den), eller hvor langt de måtte dra, hva enn de hadde å gjøre, så hadde de det privilegium til å komme og motta sin arv igjen. Hele familien kunne komme å motta deres arv.

dere kan få dette er å bli født på ny og forandre dine veier og komme tilbake. Amen. Ja, sir.

⁶⁸ Ja, sir, det er tid for å vende tilbake. »Dra tilbake til hva, Broder Branham?» Skal jeg dra tilbake til den organisasjonen jeg kom ut fra?» Nei, dra tilbake til din arv, den arven som vår Far etterlot oss. Hva slags arv etterlot Han? »Vent i Jerusalem inntil dere er ikledd kraft fra det høye.» Det er arven. Ikke, »Gå og slutt deg til denne her, og den og denne.» Vent til kraften kommer fra det høye. »Hvor lenge? »Inntil.» »En dag? To dager?» Vent inntil. Ikke ta en eller annen liten sinnsbevegelse, en slags oppskaking; vent der inntil du er død og begravet og født på ny i Kristus Jesus, og hvert pulsslag i ditt liv banker ut Jesus Kristus, slik at du kan se Kristi Liv reflekterer Seg i ditt liv, og veien du går. Ja, sir, inntil du kan finne den kraften som de hadde der tilbake i begynnelsen...

⁶⁹ Tilbake til en Pinsearv. Ja, sir. Det er din eiendom. Denominasjonene er ikke din eiendom. Pinsen er din eiendom, ikke en Pinse organisasjon, dine fedre kom seg ut av en slik ting. Pinseopplevelsen er din eiendom. La oss ransake oss selv. Basunlyden. »Hva slags basun?» Ordet, Guds basun, den Hellige Ånd i Ordet. Å, poeten uttrykte det virkelig rett da han sa:

Nasjonene bryter sammen, Israel våkner opp;
Tegnene som profetene fortalte; Hedingenes dager
er talte, med skrekk og besvær; Å, dere
atspredte, vend tilbake til deres egne.
Forløsningens dag den er nær. Menns hjerter de
feiler i frykt; bli fylt med Guds Ånd, lampen
trimmet og klar.

⁷⁰ I dag har vi forkynnere som er etiske, utdannede og lærde, som blir sendt ut; de kan stå aldri og aldri beveger de seg. Aldri roter de til sitt hår, aldri svetter de en dråpe. De bare står der og taler i femten minutter, og gir ut menighetens trosartikkel og alle ting så vakkert mens dere sover; og drar så hjem. Og dere kaller dere selv for Pinsevenner. Broder, hva vi trenger er en gammeldags nybrottsforkynner som vil komme ut med et par overall på seg, og som treffer prekestolen med et Halleluja!, som er salvet med Guds kraft. Han har ikke talt i mer en fem minutter før Ånden vil ta menigheten, og den er borte vekk i det himmelske for resten av kvelden. Det er ørner. De vil ikke hakke omkring på saker fra gårdsplassen. De drar opp i det himmelske for sin mat.

⁷¹ Lyden av basunen. Ja, sir, vend tilbake dere atspredte. Men dersom du har solgt din arv, dersom du har solgt den og gjort disse ting... Hva er det jeg sier?

Men jeg har aldri sett noe slikt. Jeg er en forkynner, vil du la meg be for deg?» Og her kom det en til, som så ut akkurat som henne. Jeg tenkte, »Vent litt.»

⁶⁶ Hva var det? Det er en skam. Kanskje (er du) en pen utseende kvinne, men du vet at du ikke skal se ut som en grille, som noe forhistorisk et eller annet, som om det kommer fra et sted de kaller for Mars. Du er en gjenfødt Guds hellig. Hold deg slik Gud skapte deg. Det stemmer. Mange av disse Pinse kvinnene... Når en kvinne gjør dette, er hun uekte på utsiden... Og utsiden uttrykker bare hva som er på innsiden. Det er uekte på innsiden. Hun holder seg til en falsk denominasjon... Men Kristus burde fylle hennes liv med kraften av Hans oppstandelse. Men i stedet for den så tok hun noen menneskelagde trosbekjennelser. For utsiden uttrykker alltid hva som er på innsiden. Treet er kjent på fruktene som det bærer. Du slette tid. Dere kan hende tenker at jeg er kritisk, men jeg er ikke kritisk. Jeg prøver bare å fortelle dere hva som er sannheten. Se hvor det har fått våre menigheter i dag. Se hvor vi er. Våre mødre ville ikke ha tenkt på en slik ting. Våre brødre ville ikke ha tenkt på en slik ting som en organisasjon. Om dere gikk tilbake der i deres dager og sa noe om det, så ville de ha ledd deg rett opp i ansiktet og sagt, »Vi kom ut av det oppkastet. Vi kom ut av dette gjørmehullet. Gud kalte oss ut.» Vi vil ikke dra tilbake til kjøttgrytene i Egypt slik Israel gjorde. Gud brakte oss ut av det, men vi har ønsket å dra tilbake. Vi dro tilbake for å se hva vi hadde, den samme tingen som de er. Gryta kan ikke kalle kjelen for svart, (Man kan ikke kalle andre for noe man selv er, Red.) Ja, sir. Med andre ord, der er ingen forskjell. Det stemmer. Trosbekjennelser og ting bare atskiller oss. Men, broder... Å, jeg kunne holde på med dette i lang tid, men ikke la oss gjøre det. La meg gi dere en god nyhet. Dette er et jubelår. Dersom dere er oppblandet i den slags saker, så vend tilbake. Vi har en arv.

⁶⁷ Pinsefedrene kjempet for å vinne prisen og de seilte gjennom blodige sjøer. Ikke gå på denne bekvemmelige blomsterengen ved å slutte seg til organisasjoner og si, »Velsigne Gud, jeg er Pinsevenn.» La oss få opplevelsen. La oss gå tilbake til Gud. La oss gå tilbake til ørnematen. La oss dra tilbake til den Hellige Ånds lederskap. La oss dra tilbake til Guds Ord. La oss dra tilbake til faste og bønn. Menigheten har glemt gatemøtene for lenge siden. Menigheten har glemt dens lange bønnekvelder. De kan ikke be i femten minutter lenger. Du slette tid; når den gjør, så er det en liten formell ting, og halvparten av dem faller i søvn. Det er en vanære. Det er ikke noe annet enn kyllinger som prøver å spise ørnemat. De kan ikke gjøre det. De vil ikke fordøye det. Det stemmer. Dere er ikke bygget for det. Dere er ikke bygget for den anstrengende delen. Dere må være grovt bygget. Og den eneste måten som

³² Og så er det i kveld, menn og kvinner her fra Louisiana som kjenner til, og har hørt fra vår broder, og forskjellige Pinse opplevelser for mange år siden, vi har ikke murt oss selv for langt fra det at vi blir nødt til å høre hva noen andre sier i stedet for hva SÅ SIER HERREN er, og kan høre hva Guds Ord har å si om det... Nå er det tiden for jubileum. Kom tilbake til din opprinnelige arv igjen, til en ekte Hellig Ånd. Husk at han kunne gå fri, han behøvde ikke å betale noe, bare stå opp og gå. Det var alt han hadde å gjøre, å dra tilbake, hvis han kjente basunlyden. Han var nødt til å kjenne til lyden av basunen (Forstår dere?), de var Guds sønner.

³³ Jesus sa i Johannes Evg. 8:35 at, »sønnen blir i huset for alltid.» Husk at han er en sønn, ikke en tjener. Hvis han er en sønn, så er han en født sønn. Hvis han var en tjener, så er han tilsluttet eller kjøpt. Det finnes ikke en slik ting som å slutte seg til Menigheten. Der er ikke noe Ord for det i Bibelen. Du kan ikke slutte deg til Menigheten. Menigheten er Jesu Kristi hemmelighetsfulle Legeme som du må bli født inn i ved dåpen i den Hellige Ånd. Der er ingen slik ting som å slutte seg til Menigheten.

³⁴ I Johannes Åpenbaring, kapittel 17, om dere vil lese det i »Emphatic Diaglott» fra de originale Vatkanske manuskripter, så vil dere finne der i Joh. Åp, kap. 17 (i King James versjonen), hvor det står skrevet, »Og hun var full av bespottelige navner.» Sjøgekirken, hun hadde døtre, mange døtre som var forenet med henne, og hun var en sjøge. Den første organiserte religion ble organisert ved Nikea, Roma, etter Nikea Rådet, da hun ble en oganisasjon, en universal Kristen kirke av en organisasjon. Hun hadde døtre. Og dere ser der hvor King James setter det; »Hun hadde bespottelige navn.» Men det originale »Diaglott,» sa, »Hun var full av bespottelige navner.» Hvilken forskjell fra »bespottelige navn.» For meg så betyr det, jeg vet ikke om... jeg er feil, Gud tilgi meg, men det betyr at kirkene har tatt på seg Kristenhetens navner, og lever som verden, oppfører seg som verden, og gjør ting som verden gjør, og har brakt vanære på den levende Guds Menighet. Og de slutter seg til disse. Du kan ha sluttet deg til Metodist losjen, Presbyter losjen, eller Pinse losjen, men du kan ikke slutte deg til Menigheten. Du må bli født inn i Menigheten ved dåpen i den Hellige Ånd. Det er sant.

³⁵ Vi ser hvor vi kommer hen. All right. Husk at sønner forblir. De er der inne for alltid. De er brakt dit ved forutbestemmelse: Efeserbrevet 1:5, »Ved Jesus Kristus har Han forutbestemt oss til barnekår før verdens grunnvoll ble lagt.» De er sønner som er født inn i Guds Menighet, og de forblir der fordi de er født inn i det. Det stemmer. Husk at en tjener får sin belønning eller lønn, men han kunne ikke bli fri ved jubileet. Nei, sir. En tjener ble ikke satt fri i jubileet, en som ikke var født Israelitt. Han var nødt til å være født (Israelitt)

for å kunne slippe fri i jubileet. Han (tjeneren) fikk sin lønn. Mange mennesker får sin belønning. Jesus sa om hyklerin, »De får sin lønn.» Men dere er annerledes. Ja, det var hva Jesus sa i Joh. Evg. 8, (8:33-35) angående Jødene. De sa, »Vi er frie.» Han sa, »Trellen blir ikke i huset til evig tid.» Men når Han ga dem fødsel, så var de ikke treller lenger; de var sønner og Hans medarbeidere i Kongeriket. Det er slik Menigheten er; Kristi medarbeidere i Kongeriket, arvinger til alle Guds ting, gjennom Ham.

³⁶ Vi finner at menigheten dro av sted i samme retning som dens forfedre dro i, den første kirkeorganisasjon. Det har vært slik ned gjennom tidsaldrene. Men de er aldri, aldri... Trellene vil aldri bli fri. De vil ikke høre Ordet. De vil ikke tro Ordet. Trellene hørte basunlyden da presten red gjennom landet og lot basunen lyde at hver mann var fri, lyden lød over alt, frihet over hele landet. Og hver mann som var født Jøde visste at han kunne dra tilbake til sin arv. Jeg bryr meg ikke om hvor langt borte han var solgt, han kunne dra tilbake, fordi han var født i huset. Han var født i sin fars hus. Men trellene visste ikke hva han gjorde.

³⁷ Begge arbeidet for den samme husbond, solgt under synd... Mang en Pinsevern i kveld er solgt på samme måte. Å, broder, vend tilbake. Gå tilbake til din originale arv, alle sammen. Snu og dra tilbake. Det er tid for å dra tilbake. Den hedenske slaven kunne ikke gjøre det, han visste ingen ting om det. Og hedning betyr, en vantro, en vantro til Ordet. Mange av dem vil ta dogmer og kirkens ritualer i stedet for å lytte til det virkelige Ordet. Og når det virkelige Ordet klinger Seg Selv ut, så vet de ikke hva du snakker om. De kaller deg for en helligruller. De vil kalle deg for det samme som de gjorde med deres forfedre for 50 år siden i Louisiana, »skrulling.» Slik som det var tilbake på Paulus tid, »Etter den vei som de kaller en sekt tilber jeg mine fedres Gud.» Hedningen vet ingen ting om det. Selv om han bekjenner å være noe, så er likevel en hedning en vantro mot Guds Ord. Det gjør ham til en hedning.

³⁸ Det var bare for de utvalgte, Guds utvalgte. Slik er det i dag. »Ikke den som løper, eller den som vil, men på Gud som viser miskunn.» det er Gud som gjør det, Gud, ved Sin nåde. Jesus sa, »Intet menneske kan komme til Meg uten Min Fader drager ham. Og alle dem som Faderen har gitt Meg vil komme til meg.» Det er ved Guds nåde at han valgte Menigheten før verdens grunnvoll ble lagt. Menigheten vil høre Guds Ord; og de vil vende ryggen til hver trosbekjennelse; de vil vende ryggen til hver organisasjon, til hver denominasjon som er imot. Og de vil tjene Gud ved den Hellige Ånds kraft. Amen. De kjenner helt sikkert lyden av basunen. »Mine får hører Min røst.» Hva er det du snakker om?» Ordet. Du sier, »Er det Guds røst?» I begynnelsen

jeg bare gikk i gang og talte Ordet. Og forkynte det... Nesten enhver av dem sto opp og gikk ut. De hadde ikke nok engang til å ha en søndagsskole. Der dro kortklippede kvinner, Rickier og Elviser, noen av dem dro *den* veien og andre *denne* veien, og de var søndagsskole lærere. Jeg sa, »Denne gjengen med kyllinger kan ikke tåle godt ferskt kjøtt.» Det stemmer. Vi trenger en Hellig Ånd, for ørner spiser ørnemat. Ørner lever ikke av trosbekjennelser. De lever av den Hellige Ånd. De lever av Kristus. Guds virkelige ørner er født spesielle.

⁶⁴ Kyllingen sier, »Jeg er også en fugl.» Det stemmer, men ikke en ørn. De hører det ikke. De kan ikke tåle det. De kan ikke bli fylt opp. De kan bare ikke ta det; de vet ikke noen ting om det. De har høytidliggjort og lammet våre forsamlinger. Våre forsamlinger har blitt lammet av modernisme. Vi har fått noen store fine kirker, store fine organisasjoner, med store fine teologiske doktorgrader. En liten kvinne som jeg virkelig hadde respekt for, var Fru. McPherson, Rolph McPhersons hustru, en elskelig liten Kristen. Jeg satt og talte ved en frokost til de Kristne Forretningsmenn, vi satt der og snakket... Det var en middag. Og Broder Teeford sa til meg, »Broder Branham, jeg lurar på hvorfor du ikke har kommet ut til oss.» Det var lenge siden. Og Søster McPherson kom fra et gammeldags Pinsehjem. Hennes far og mor var av de gamle Pinsepionerer.

⁶⁵ Og jeg sa, »Vel...» Vi snakket om en annen broder som hadde etablert en stor kirke, og tatt med seg omtrent alle (folkene) de hadde fra tempelet. Jeg sa, »Vel, det er et veldig dårlig kompliment til menigheten her, dersom de drar over der for å bygge en million dollar kirke, når de allerede har en bygget her.» Jeg sa, »Sultne barn spiser fra en søppeldunk; de er sultne. Det er det hele.» Og da vi snakket om det, så sto Søster McPherson opp og sa, »Rolph, det er sant.» Hun sa, »Hva er det vi har her oruten en hvit elefant til million dollar?» (Am. Ordtak, lik en stor ting som står der ubrukkelig og som har kostet masser av penger – Red.) Jeg sa, »Dersom dere kommer tilbake til dette Evangeliet som Fru. McPherson sto for, for dåpen i den Hellige Ånd og Guds Kraft i stedet for Doctor, Ph.D., LL.D., og all slags skoling her...» »Vi trenger å vende tilbake til Pinsen. Tilbake til Evangeliet. Tilbake til den Hellige Ånds Lederskap. Ja, sir. (Vi) går ut der og ser disse kvinnelige forkynnere med kortklippet hår, og alle slags... Dere vet hvordan de gjør det. Vet dere hva det gjør? Her om dagen oppe i landet, og jeg hadde aldri sett... Jeg besøkte en kvinne over her i Los Angeles; jeg skulle be for henne. Jeg trodde at hun var spedalsk. Men jeg har sett spedalskhet og det så ikke slik ut, med grønt under øynene og alle slike ting som det. Og jeg begynte med å si, »Dame, jeg er en misjonær. Jeg har sett spedalskhet. Jeg har sett pellagra. Jeg har sett alle ting.

Romerske kirke gjorde: samme ting. Ikke å undre seg over at hun var sjøgemoren.

⁶¹ Ja, sir, de ga dem kyllingmat, med denominelle trosbekjennelser; og de levde på dette, det var alt de visste. De er jordnære. De vet ikke hvordan de skal reise sine føtter, og løfte seg opp i Guds Nærvær, og kreve seier. De vet ikke hvordan de skal rope ut Guds pris. De vet ikke hvordan de skal akseptere Guddommelig helbredelse. Du kan snakke til dem, men de bare skryter som et muldyr. De vet ingen ting om det. Hvis jeg... Tilgi meg hvis jeg sa noe galt. Jeg mente ikke å si noe galt. Jeg mente å komme med et poeng til dette folket... Man kan snakke om Guddommelig hel- bredelse, så snur de ryggen til. Endog våre Pinsegrupper fornekte det. Visste dere at den Romersk Katolske Kirke først var en Pinsemenighet? To tusen år har gitt henne dette. La denne Pinseorganisasjonen løpe slik den har vært, og 100 år fra nå vil den være verre enn den Romerske kirken. Det er hva tilføyning av dogmer og trosbekjennelser gjør; dere har laget kyllinger i stedet for ørner. Gud er Jehova Ørnen, og alle disse små er ørneunger. Broder, de vet hvordan de skal sveve der oppe i det blå over alle slags ubrukkelige ting som pågår her nede. De vil ikke vite noe av deres gårds plass forsamlings. De flyr oppe i det himmelske hvor stjernene er, og de puster inn ren luft. Ja, sir. Å, ja.

⁶² De har modernisert våre forsamlings; det er hva de har gjort. Og en annen ting som de har gjort, er at de har brakt umoral til våre kvinner. Være menn, de setter våre brødre i denominasjoner og sier, »Hvis dere ikke... Vi tar fellesskaps kortet fra dere, og dere vil aldri være i stand til å forkynne for noen andre, for vi vil sette dere på svartelisten og neistemme dere.» De er redde. Det gjør en kylling ut av ham. Broder, rist deg løs. Kom tilbake. Dette er Jubileum. Du er en ørn. Ikke la noen fortelle deg at du er en musvåk, eller en kylling. Unnskyld meg. Du er... Vel, en musvåk også, og en gribb... Ja, sir. Du er en ørn. Ja, sir. Du bryr deg ikke noe særlig om gamle døde trosbekjennelser og denominasjoner. La oss komme tilbake; vi er ørner; vi flyr i det himmelske. Amen.

⁶³ En ørn kan gå hvor ingen annen fugl kan tenke å gå. Hvis han prøver å følge ham, så vil han bli knust. Ørnen er en spesialbygget fugl, ja så men. Jeg kan fortelle dere, at en mann som er født av Guds Ånd er en spesialbygget mann eller kvinne. Halleluja! De er født av Ånden i dem og vet hvordan de skal virke og hva de skal gjøre for å være en Guds sønn. Amen. Det er sant. Dere vet at det er sant. Ja, sir, vi behøver ikke å ha... Det brukte å være en skam for våre kvinner å klippe håret. De gjør det (nå.) Det brukte å være galt for kvinner å gå med sminke, de gjør det; Pinsevenner. For ikke lenge siden dro jeg til en av våre berømte Pinsekirker. De visste hva som ville komme, så

var Ordet, og Ordet var med Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjødt og dvelte iblant oss. Mine får hører det. De kjenner det. En fremmed vil de ikke følge.» De hører ikke disse trosbekjennelser; de hører ikke disse dogmer og disse ting som er sprøytet inn for å lage en organisasjon i stedet for et legeme. »Et legeme laget Du for Meg,» sa Gud. Hebreerbrevet. »Et legeme laget Du for Meg. Offer og gaver ville Du ikke ha, men et legeme laget Du for Meg,» et legeme av troende, et legeme som er født.

³⁹ Før det kan bli et menneskelig legeme... Før jeg kunne opptre, vandre og snakke som et menneske, så måtte jeg bli født til et menneske. Hvordan ville en kvist på et tre vite hvordan jeg oppførte meg? Hvordan kunne han si, »Jeg oppfører meg ikke slik.» Den eneste måten som han være det på, var å bli født slik som meg. Det er på den måten organisasjonene er døde og drar folk bort, fordi den gikk etter en trosbekjennelse. Men for å bli en Guds sønn blir du nødt til å bli født av Guds Ånd, da blir du lik Kristus, og gjør Kristi gjerninger; og da blir du ikke en raring for det folket. Et menneske som oppfører seg som et menneske er ikke noen raring. Og en Kristen oppfører seg som en Kristen, født av den samme Ånd... Dere ser at Pinsegruppen i begynnelsen oppførte seg på samme måte dersom den var født av samme Ånd. Det er hvorfor folk i dag ikke forstår menigheten, den har begynt å bli kald og formell, og går etter trosbekjennelser og ting, og lar være å følge den Hellige Ånd.

⁴⁰ Andre kjenner ikke lyden av basunen. Trellen er bundet sier Bibelen her, fra generasjon til generasjon. Det er hva Skriften sier. Han må bli igjen i byen sammen med sin eiendom, for det er hvor arven hans var, den var i byen. Han var ikke fri til å dra tilbake, fordi han har solgt seg for godt.

⁴¹ Vi sier fra generasjon til generasjon... Jeg spurte en mann for ikke lenge siden... Doktor Bosworth (jeg antar at dere husker Broder Bosworth.), han sa, »Jeg spurte en pike en kveld i Toronto, Canada, 'Er du en Kristen?'» Hun sa, »Jeg vil du skal vite at jeg brenner et lys hver kveld.» Det var alt hun visste om Kristendom.

⁴² Jeg spurte en kvinne en gang om hun var en Kristen? Hun sa, »Jeg vil du skal vite at jeg er en Amerikaner.» Jeg sa, »Det har ingenting med å gjøre med det.» Jeg skulle be for en kvinne en gang, og damen sa, »Trekk for teppet der.» Jeg sa, »Vel, jeg sal bare si en bønn.» Hun sa, »Trekk for teppet.» Jeg sa, »All right. Er du ikke en Kristen?» Hun sa, »Vi er Metodister.» Jeg sa, »Det er et fint vitnesbyrd at du ikke er.» Forstår dere?

⁴² Hvis du sier, »Metodist,» så er det bare et bespottelig navn. Om du sier, »Baptist,» så er det et bespottelig navn. Vi kan si, »Amen» til det. La meg si deg noe broder, la meg spørre deg om noe, »Hva med Pinsen?» Hvis det ikke

er en gjenfødt opplevelse, så er det fortsatt et bespottelig navn som har et mønster etter begynnelsen...?... Det er korrekt. Det stemmer. De kjenner ikke hverandre; de kjenner ikke fellesskap. Alt de kjenner til er deres trosbekjennelse. De etablerer seg som en slags losje, som losjer. Losjer er all right dersom du ønsker å tilhøre dem, men ikke foren den med Menigheten. Menigheten er en gjenfødt flokk med troende som er i Kristus ledet av Guds Ånd. De er ikke av verden; de er ute av verden; de er annerledes enn verden. Det er hva som gjør dem til hva de er. De er døde i Kristus og forseglet ved den Hellige Ånd. De er borte fra ting som er av verden.

⁴³ Trell fra generasjon til generasjon... En kvinne sa, »Vel, jeg er Lutheraner.» Ja vel. »Min mor var en Lutheraner, og min bestefar var en Lutheraner.» Ja vel, trell fra den ene til den andre, nedarvet, for å forbli slik. Du vil aldri gå fri i jubileet. Du kunne forkynne Ordet; du kunne se den Hellige Ånd helbrede de syke, åpne den blindes øyne, tale i tunger, og tolke nøyaktig hva Bibelen sier; men du kjenner ikke lyden til basunen. Det er sannheten. De kjenner ikke lyden til basunen. De er solgt. De har satt sin arv tilbake i en innemurt by.

⁴⁴ Vår Pinsekirke har gjort den samme ting. Ja, de har satt den inn i en tildekket by, og de hører ikke Guds Ord. De sier, »Hvis de ikke kommer denne veien til vår kirke, så er det ikke den rette ting. Ditt navn er ikke i våre bøker, og du kan ikke gå i borttrykkelsen.» Ditt navn er i Lammets Livsbok, og det var satt der før verdens grunnvoll ble lagt, og ingen kan viske det ut. »Mine får hører Min røst; en fremmed vil de ikke følge.» Ja, sir.

⁴⁵ Om en mann kommer inn, en tjener, og blir rik, og han kjøpte en broder. Den broderen kunne bli gjenløst av en slektning. En slektning kunne komme og hente ham i jubelåret og gjenløse ham. Hvilket vakkert bilde av Kristus vi har her. Hvordan en pilegrim der ute i trelldom, solgt til de rike byene der ute, solgt til organisasjonens rikdom... Men en slektningbroder som vet at han er der ute, kan ta Bibelen under sin arm og dra etter ham. En slektning, fordi han har samme ånd, han er født i den samme...?... Han kan dra og kalle ham ut av den gruppen. Han er slektningggjenløseren. Dette bildet ble så vidunderlig framvist i Rut's Bok, da Boas hadde tatt plassen som en slektningggjenløser, idet han representerte Kristus...

⁴⁶ Menigheten er som Israel. Menigheten er som Israel da den kom ut av Egypt, da Israel var der nede i Egypt. Gud kalte Israel ved Sin forunderlige nåde, uten noen organisasjon eller noe annet. Han kalte Israel til sin helse. Han kalte dem til deres arv. Nåden utrustet dem med en profet. Nåden ga dem en Ildstøtte. Nåden ga dem et lam, et offerlam. Nåden ga dem kraft. Nåden ga dem utfrielse. Nåden ga dem sier. Nåden ga dem alle disse ting, og de danset i

Ord kom til, måtte være rett. Han forbannet Akab, og fortalte at hundene ville slikke hans blod, og at Jesabel ville bli strødd ut over markene, osv. Han visste at det ikke kunne komme noe godt ut av den tingen med en hykler. Jeg kan fortelle dere, at Gud vil aldri velsigne en menighet så lenge som hun organiserer seg og setter seg selv til en side, noe som Gud har bevist ned gjennom tiden at Han har forbannet.

⁵⁸ Vis meg en gruppe med mennesker hvor Gud har reist opp en vekkelse gjennom Metodistene, Baptistene, Presbyterianerne, Lutheranerne, Campbellittene, eller hva enn det måtte være, når Han reiste opp en gruppe med mennesker og begynte en vekkelse. Når de organiserte så døde de og kom aldri tilbake. Hvordan kan Gud velsigne noe Han har forbannet? Å, Louisiana, vend tilbake, for jubelåret er igang. Vend tilbake til deres egne. Dra tilbake til deres arv. Ja, sannelig. Legg merke til at da han (Akab) dro opp der på åsen så mistet han sitt liv. Det var nøyaktig, fordi Mika fortalte denne profetien så visste han at hans syn stemte med Herrens Ord. Sannelig.

⁵⁹ Hva har det gjort for oss? Det har gjort den samme ting. Vi tok rådslagning med de mange for sikkerheten. Det går til et annet sted i Skriften. Jeg kan si, »Judas dro og hengte seg selv, gå du hen og gjør det samme.» Dette anvender ikke Skriften riktig. Du må få Det til å si nøyaktig hva Det sa, uten noen egen tydning, men bare les Det på den måten Det er skrevet. Det er slik det må være. Da vil dere alltid komme tilbake til Det, og Gud vil ære Det. Han våker over Sitt Ord for å fullbyrde Sine løfter. Hva har det gjort for oss? For det første har det svekket vår tro. Jeg har en liste med ting skrevet ned her, ti sider, med hva det har gjort for oss. Jeg vil hoppe over deler av dem. Det har svekket vår tro fordi det atskilte oss. Vi kan se en annen broder over i en annen organisasjon som taler i tunger, og mottar den Hellige Ånd, og han gjør de samme ting vi gjorde, men vi er blitt lært at han er bare en hykler fordi han ikke tror på vår gruppe. Vi er ikke atskilt, vi er alle ett legeme, ett i håp og lære, Bibelen, ett i kjærlighet. Det har svekket oss, og lammet oss. Ja, sir.

⁶⁰ Hva gjorde det? Ørner ble til kyllinger, himmelske fugler ble til jordnære fugler. En kylling er nok en fugl, men den er jordnær. Han holder rede her nede hvor hver eneste røyskatt kommer og tar dens egg og de små. Men ikke en ørn, for han bygger det så høyt oppe hvor ingen ting kan røre ham. Og Gud ligner Sin arv med ørner vet dere. Det stemmer. Vi har fått en flokk med Pinsekyllinger og ikke ørner. Hva lagde det? Vi ga dem kyllingmat. Det var hva som gjorde det, noen slags trosbekjennelser eller denominasjon og ikke den Levende Guds Ord. Vi forvrengte det, og snudde på det, og vi laget hva vi ønsket for å lage en organisasjon, og la til dogmer nøyaktig slik som den

gang da Josef at dro ned for å møte Akab, og de sa, »La oss spørre Herren om råd.» Det lød veldig Skriftsmessig. Det sa, »Der er Ramot Gilead; som tilhører oss. Gud ga det til oss. Hebraiske barn burde spise av den hveten der oppe, men isteden for så spiser fienden den. Tror dere ikke at vi skulle dra opp?» Og Josef at sa, en god mann i galt selskap... Det er slik Pinsegruppene er i kveld, fine mennesker, Metodister, Baptister og så videre. Pinse er ikke en organisasjon.

Pinsen er en opplevelse. Forstår dere? Så mange gode mennesker kom i galt selskap og lyttet til disse dogmer og forkastet Ordet. Nøyaktig.

⁵⁵ Josef at sa, »Skulle vi ikke rådspørre Herren?» Han sa, »Selvfølgelig, unnskyld meg. Å, selvfølgelig, jeg burde vite det. Jeg har fire hundre fine Hebreerprofeter der nede. Jeg skal dra ned og få tak i dem.» Han dro ned, og alle profeterte. Sedekias fikk tak i to horn og sa, »Dra opp.» Jovisst, det lyder logisk. De sa, »Gud ga oss landet. Det er vårt.» Men det er noe som går med det. Du må adlyde for å være i dette landet. Det er måten det er med Pinsebevegelsen i kveld. Dere adlød ikke Gud da dere organiserte dere, og adskilte dere. Tilsynelatende hadde dere ikke troen. Dere kan være Pinsefolk i navnet, men dere må være Pinsefolk under omstendighet; at Kristi Liv, Guds Ord kan strømme gjennom dere og manifestere Seg Selv, og bevise at det er Gud, og at Gud virker gjennom dere, Kristi Liv i dere.

⁵⁶ Ser dere hva det er? Han sa, »Vel, alle sa, »Dra opp. Herren er med dere. Dra opp og jag dem ut av landet; det tilhører oss.» Men det lød ikke helt riktig for Josef at, for han var en åndelig mann. Han sa, »Er der ikke en til som vi kunne spørre til råds?» »Hvorfor rådspørre en når her er en hel organisasjon med biskoper og presbytere og alle ting? De står der ute alle sammen. Hvorfor få tak i flere?» Han sa, »Jo, der er en til.» Han sa, »Ja, jeg har en som jeg kunne rådspørre, men jeg hater ham.» Ja, sannelig hatet han ham; han var en ekte profet. Han sa, »Han er Mika, sønn av Imla. Organisasjonen satte ham utenfor for lenge siden, vi har ikke noe fellesskap med ham.» Han sa, »La oss høre ham.» »Å,» sa han, »Jeg hater ham.» Han sa, »Kongen må ikke snakke slik, men la oss høre hva han har å si.» Da løp noen av presbyterne over og sa til ham, »Alle biskopene og resten av dem sier så og så, du må si den samme ting.» Han sa, »Jeg vil bare si hva Gud legger i min munn.» Amen.

⁵⁷ Å, vi burde ha Broder Zepp her til å synge »Amenkoret» for oss. Ja, sir. Si bare hva Gud legger i din munn. Han vil aldri si noe annet enn Hans Ord. En profet er en som forutforteller. Det er sant. Så han sa, »Jeg sier hva Gud sier.» Og så ransakte han sitt syn. »Gi meg natten og jeg vil se hva Herren sier.» Den neste morgen kom han ut og hadde SÅ SIER HERREN. Hvorfor? Han undersøkte det. Han visste at denne ekte profeten framfor ham, som Herrens

Ånden, og ropte, og priste Gud for det. Og lite visste de da de danset på Jordans strender, der, eller ved Dødehavet, at de var førti år borte fra landet. De var ikke mer en omtrent fem dager borte, men de gjorde sin grove feil i Annen Mosebok, i det 19de kapittel hvor de aksepterte loven i stedet for nåde, hvor de snudde ryggen til Guds vei slik at de kunne ha en vei for seg selv. »Gi oss noe å gjøre.» Det har alltid vært menneskets ide.

⁴⁷ Husk at det har alltid vært menneskets ide... Det er menneskets natur. Adam uttrykte det i Edens Have, da han var fortapt. I stedet for å gå tilbake til Gud etter nåde så prøvde han å lage seg selv et forkle. Helt siden da har han (mennesket) prøvd på å ha noe å gjøre med gjenløsning, når gjenløsning er et fritt tilbud ved Guds nåde, og Gud alene. Der er ingenting du kan gjøre for å frelse deg selv; Gud frelste deg. Der er ingen annen måte å gjøre det på, men mennesket ønsker å ha en finger med i spillet. De aksepterer det i dag. For femti år siden, da deres mødre og fedre, dere Pinsefolk i kveld, da disse veteraner ropte og priste Gud, og de kom ut av de organisasjonene. Om du snakket med dem om organisasjoner, så lo de deg opp i ansiktet. De var fri. Ja, sir. De ropte og priste Gud; de talte i tunger; de hadde undergjæringer og mirakler. Den Hellige Ånd kom ned, og de så den bokstavelige Kristi form. De gjorde store tegn og undre. De led; de blødde, de vandret under bitre forfølgelser og alle slags ting for denne sak.

⁴⁸ Men hva gjorde de? Den samme ting som Israel gjorde. De gjorde også en grov feil; de ønsket å organisere. Og hva gjorde det med Israel? De ville ikke akseptere den Hellige Ånds lederskap. E ville ikke akseptere lederskapet til Moses. De prøvde endog å reise opp Kora og Danan, og så videre, til å lede dem. De ville ikke ha lederskapet som Gud hadde tilveiebrakt for dem. Og i dag så vil ikke kirken ha lederskapet som Gud har tilveiebrakt. De prøver å tenke ut en annen måte. De går på seminarer og utdanner sine menn, og kommer tilbake med en teologisk erfaring. Å, jeg ville heller ha en mann til å preke til meg som ikke kjenner sin ABC, enn en som aldri har vært på et teologisk seminar, men som har en opplevelse rett her på en høye med salvier et sted bak en stubbe, hvor Gud fylte ham med den Hellige Ånd. Så sikkert. Å la ham bli ledet av Ånden; Gud vil få alle ting til å bevege seg rett inn til ham. Han er som en magnet; han kan ikke skjules. Det er som et hus i brann i sterk vind, du kan ikke slukke ham, han vil bare brenne videre. Han bare brenner for Kristus. Der er ingen ting du kan gjøre med det.

⁴⁹ Hva gjorde de? De gjorde det samme som Israel gjorde. Å, ja, de hadde seier; de ropte; de danset; de talte i tunger ved Pinse- bevegelsen her nede i Louisiana for femti år siden. Men Israel ønsket noe de selv kunne gjøre og det gjorde også Pinsekirken. De organiserte Assemblies of God. Etter den kom en

annen. Jeg tror den er kalt for United, eller noe. Så kom det en til, og så enda en, og enda en, til den er kommer til denne dag. Vet dere hva dere har gjort? Den samme ting som Israel gjorde. Da de forkastet Guds tilveiebrakte plan, så begynte de å drive omkring. Det er hva menigheten har gjort i dag: å vandre omkring og ta inn alle ting i deres denominasjon, tobaksrøkere og uhellige menneske som er gift opp til tre eller fire ganger, og alle mulige ting, og lar dem preke og tar en hillbilly sanger ut fra et rottehull den ene kvelden, og lar ham spille på plattformen kvelden etterpå. Det er en vanære for den levende Gud menighet å tenke på en slik ting. Så sikkert. Hva gjorde de? Det har brakt gudsbespottende navner, selve det navn som skulle være hellig, de har kastet Pinsebevegelsen inn til et sted, fordi de sier, »Han er Pinsevevn, hun er en Pinsekvinn, de er Pinsevenner. Se på hvordan de oppfører seg.» Det stemmer. Bespottelige navn... sikkert, det er sannheten.

⁵⁰ Ja, sir, de gjorde en grove feil da de gjorde dette, og de vandret omkring i førti år. Det er nøyaktig hva de gjorde. De vandret i førti år når de ikke var over fem dager fra løfteslandet. Det er omtrent førti miles fra Rødehavet til hvor de gikk over Jordan. De kunne ha klart turen til løfteslandet i løp av tre til fire dager, men de gjorde deres eget valg. Og menigheten ville ha vært en herlig menighet i kveld, uten flekk og rynke, dersom deres fedre ville ha akseptert og stått med den Hellige Ånd som Gud hadde brakt dem ut av disse organisasjonene. Men de dro rett tilbake til det slik en hund går tilbake til sitt spy og en gris til sitt gjørmehull. De dro rett tilbake til det igjen, og nå har vi vandret i nye femti år, i ødemarken.

⁵¹ Men det kom en tid da Gud sa, »Dere har vært på dette fjellet lenge nok, kom igjen, vi drar over.» Måtte det bli Louisiana's opplevelse i dette jubileet. Må det bli vår opplevelse igjen, at Gud, den Hellige Ånd, vil tale til folket i denne generasjon, til deres sønner, slik de gjorde der tilbake da de gamle krigere var dødd ut, de som kjempet og sa, »Om dere gjør *dette*, så gjør jeg *dette*. Og hvis dere dører i Jesu Navn, så vil vi ikke ha noe å gjøre med dere. Om dere gjør *dette*, så vil vi ha *dette* og *det*.» De gamle krigerne er døde, det stemmer. Det er på tide å reise seg og være Guds sønner i Jesu Kristi Navn, og reise seg opp til det sted slik at dere kan vende tilbake i dette jubileet og høre Evangeliebasunen til Guds Ord. Dere er brødre. Dere er ikke denominert; fordi dere er brødre, så kan dere ikke bli denominert; dere er fødte Guds sønner. Hvis slavene ønsker å bli tilbake i byene med murer omkring, så la dem være, men dere er fri. Amen. La oss dra tilbake. La oss gå tilbake til vår arv. La oss dra tilbake til begynnelsen, tilbake til å være ledet ved den Hellige Ånds inspirasjon.

⁵² Der er hvor de gjorde en feil. En gang til gjorde Israel dette. Det er bare en ting som folk gjør. En gang så tittet Israel seg omkring, etter at de hadde fått tildelt arven. De ønsket å være som resten av verden. De ønsket seg en konge. Den gamle profeten... Profeter har alltid vært Guds måte å snakke til folket på. »Herrens Ord kommer til profetene.» Det var profeten som fortalte dem sannheten. Og Samuel sto opp og sa, »Har jeg noe gang tatt deres penger, eller har jeg fortalt dere noe i Herrens Navn uten at det skjedde?» De sa, »Det er helt sant. Aldri tok du pengene våre. Du tok aldri vårt levebrød. Aldri ba du om noe fra oss, og du fortalte oss aldri noe i Herrens Navn uten at det var sannheten.» Han sa, »Hold dere da borte fra de ting som er der ute. Gud er deres Konge.» Det mishaget Gud, og Samuel gråt framfor Herren, og Herren sa, »De har ikke forkastet deg, Samuel, de har forkastet Meg. Du er bare et instrument som Jeg virker gjennom. La dem ha det.»

⁵³ Og det er nøyaktig hva de fikk. Og vi finner også bedrøvelsene som fulgte det. Gud er deres Konge. Gud er vår Konge. Den Hellige Ånd er vår Leder. Gud ga oss den Hellige Ånd; la oss stå med Den. (Ta) Bibelens veiledning for å se om det er den Hellige Ånd; for den Hellige Ånd kan ikke love noe her og så fornekte det over her. Den blir nødt til å holde nøyaktig hva Den sa for å forbli Gud. Så visst. Den må forbli Hellig Ånd, Den må være Den samme. Ja. De nektet å tro Samuel da han hadde Herrens Ord og fortalte Det til dem. Israel ropte og danset. Ja visst. De hadde en stor tid, men de fant ut at de vandret omkring i førti År. Og i vår vandring... Har dere noen gang tenkt over hva de gjorde der ute i ødemarken? Har dere tenkt over hva Israel gjorde? Gud velsignet dem, helt sikkert. De hadde sine hager, deres avlinger. De giftet seg med sine hustruer, og de oppro sine barn. Gud velsignet dem. Og Han har velsignet Pinse- bevegelsen. Men husk, Gud sendte dem ikke ut der for å leve i ørkenen. De skulle bare dra gjennom ørkenen. De var på vei til løfteslandet. Har dere noen gan tenkt på at menigheten skulle dra videre til hele løftet. I kveld skulle menigheten være i en strålende herlighet. Hun skulle vente på Herrens Komme. Men i stedet for det, så er Hun spredt over alt, og undrer seg over hva som er rett. »Er dette riktig? Er det rett? Jeg vil slutte meg til dette, og dra over her, og ned der.» Å, vend tilbake. Kom dere bort fra disse ting.

⁵⁴ Hva har det gjort for oss? Det gjorde det for dem. Det fikk dem til å være igjen i ørkenen. Det brakte oss rett tilbake til det samme oppkastet som vi kom ut fra. Vi organiserte oss selv, og det satte oss rett tilbake i samme røre som vi kom ut av. Kan dere ikke forstå at Gud aldri hadde noen organisasjon, Han ordinerte aldri en, og aldri talte Han om en, men Han var alltid imot det. Gud ønsker å lede mennesker, for mennesker kan ikke lede seg selv. De sier, »Vel, i mangfoldigheten av rådslagning.» Det beviste en stor forfalskning en